

περί τὰ νήματα· ἐξερχόμενος δέ τις ἐκ τῆς ἀντιθέτου δυτικῆς ἐξόδου προσπίπτει εἰς σωρὸν φουστανελλᾶδων φωνιζόντων εὐθυὰς πατατούκας διὰ τὸν εἰσερχόμενον χειμῶνα καὶ ἀνταλλασσόντων τὴν κλασικὴν αὐτῶν ἀντρίτσαν διὰ κλασικωτέρου Ζακυνθίου σκαταλέτου ἡ ῥωσικοῦ τὸ σχῆμα καὶ ζωροῦ τὸν χρωματισμὸν κασκέτου.

Οὕτως ἡ κεντρικὴ αὐτὴ καὶ εἰδικὴ ἀποθήκη δύναται νὰ παραστήσῃ ἐν μεγαλειτέρας πόλει κατὰστημα ἐκποιοῦν πρὸς διάλυσιν, — à stralico — τὰ διάφορα αὐτοῦ εἶδη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ ἐνοίκιον αὐτῆς δὲν ἰσοφαρίζει μὲ τὸ μεγαλειτέρον ἐνοίκιον εὐρωπαϊκοῦ καταστήματος, διότι ὁ προνοητικώτατος δῆμος Κυπαρισσίας εἰσπράττει ὀκταήμερον μίσθωμα τοῦ πολυμεροῦς αὐτοῦ μαγαζείου περὶ τὰς 5,000 δραχμῶν, τοὔτέστιν ἀνὰ 100 καὶ 120 δραχμὰς δι' ἐκάστην ἀπὸ τὰς τρύπας αὐτοῦ τὰς μὴ προστατευομένας ἐπαρκῶς οὔτε ἀπὸ τὴν βροχὴν, οὔτε ἀπὸ τὸν ἄνεμον, οὔτε ἀπὸ τὸν ἥλιον, οὔτε ἀπὸ τὸ σκότος, οὔτε ἀπὸ τὴν σκόνην, οὔτε ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας καὶ ἐνοικιαστὰς τοῦ καλοῦ κάγαθου αὐτοῦ δήμου. Καὶ εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡ ἀρμολογία ἀρχὴ δὲν ἐπρόλαβεν ἐφέτος νὰ καταβιβάσῃ καὶ τὰ ἐνοίκια αὐτὰ εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν σημεῖον τῶν 20 καὶ 30 δραχμῶν ὡς ἦσαν ἄλλοτε, ἢ νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ τὴν χρηματιστικωτάτην δημοτικὴν, ἥτις ὠρμήθη ἐκ πνεύματος καταργητικοῦ τῆς πανηγύρεως, νὰ παρέξῃ καὶ τι ἀντὶ τῶν εἰσπραττομένων, νὰ σύρῃ τοῦλάχιστον τὰ κεραμίδια, νὰ σηκώσῃ τοὺς σωρούς τῶν πετρῶν καὶ ἀκαθαριῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς βαρυτιμῆτος αὐτῆς ἀγορᾶς, νὰ ῥίψῃ ὀλίγην ἄμμοον ἐπ' αὐτοῦ, νὰ χορηγήσῃ ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ εἰς τοὺς πόδας καὶ τὰς ῥίνας τῶν δημοτῶν τῆς. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἐγκαίρως δὲν ἐγένετο γνωστὴ, λέγω, ἀνωτέρᾳ τινι ἐποπτεία ἢ κατὰστασις αὕτη διὰ νὰ προληφθῇ, ὡς προσελήφθη ἐφέτος ὁμολογουμένως ἡ καταπίεσις τῆς ἄλλης σπείρας τῶν ἐνοικιαστῶν, τελωνῶν καὶ τελωνοφυλάκων, οἵτινες, ὡς ἔμαθον, ἠδύναντο νὰ φορολογήσωσι καὶ αὐτὰς ταύτας τὰς γραμμάς μου, καὶ ἐμάνθανον, ὅτι εἰσάχθεῖσαι ὡς διανοητικὸν ἐμπόρευμα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ὡς δημοτικὸν ὦνιον, ἔστω καὶ εἰς βάρος αὐτῶν τῶν ιδίων καὶ τοῦ ἀρχοντός των.

Καὶ ὅμως μὲ ὀλίγην δαπάνην, μὲ ὀλίγην πρόνοιαν, μὲ ὀλίγην εἰδημοσύνην, μὲ ὀλίγον προοδευτικὸν πνεῦμα, μὲ ὀλίγην καλλαισθησίαν καὶ ἡ πανηγυρίς αὕτη τῆς Κυπαρισσίας καὶ τόσαι ἄλλαι ἀδελφαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἠδύναντο νὰ ἦναι ἐν μικρῷ καὶ πενιχρῷ, ἔστω, Ἐκθέσεις τοπικαί, ἐκθέσεις βιομηχανικαί, ἐκθέσεις γεωργικαί, περιωρισμένου συμφέροντος καὶ ὀρίζοντος τὸ κατ' ἀρχὰς, εὐρύτερου καὶ σπουδαιότερου κατόπιν, στοιχεῖα καὶ πυρῆνες τῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν ἐκείνων μεγάλων εὐρωπαϊκῶν πανηγύρεων, αἵτινες εἰσὶν ἐν τῶν καυχημάτων τοῦ αἰῶνός μας.

Ἄλλοτε ἴσως — ἵνα μὴ καταχρασθῶ ἤδη τῶν στηλῶν τοῦ Μὴ Χάρεσαι — θέλω ἀναπτύξῃ ἀρμολογικώτερον τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν τρόπον συστηματικῆς τινος ἐκ τοῦ κέντρου ἐνεργείας καὶ ποδηγητέσεως τῶν κοινοτήτων καὶ ἀτομικοτήτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστηματικοποιήσεως καὶ χρησιμοποιοῦσεως τῶν ἀτάκτων αὐτῶν καὶ μεμονωμένων ἀποπειρῶν τῆς παραγωγικῆς καὶ κερδοσκοπικῆς τοῦ ἔθνους ζωῆς καὶ δυνάμεως. Δὲν ἀπαιτεῖται πολὺ νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι μέσσα συγκοινωνίας, ὑποστήριξις καὶ ἀμοιβή, ἡ δέουσα ἐκθεσις πρὸ τῆς πωλήσεως καὶ ἡ πρέπουσα διακρίσις μετὰ τὴν

ἐκθεσιν, τὸ μετάλλιον καὶ ὁ ἐπαινος, τὸ βραβεῖον καὶ τὸ δίπλωμα, πάντα ταῦτα πρακτικῶς ἐφαρμοζόμενα καὶ συνδυαζόμενα καὶ ἔχοντα παρακόλουθον εὐχερестέραν καὶ μεῖζονα τὴν σύστασιν καὶ νικηφόρον τὸν συναγωνισμόν, δύνανται καὶ τῶν Καλαμῶν τὰ μεταξωτὰ νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ τῆς Ζακύνθου τὰ λινὰ καὶ τοῦ Μεσολογγίου τὰ βαμβάκερα, καὶ τῆς Δημητσάνης τὰ μάλλινα, καὶ τῆς Τριπόλεως τὰ χαλκώματα καὶ τῆς Κυπαρισσίας τὰ ζωντανὰ. Τίνι ὅμως ἐνεστὶν ἡ φροντίς περὶ τούτων τῶν ἀσῆμων;

Ἄλλ' ἄς τελειώνω ἤδη μὲ τὴν πρὸς τὸ τέλος τῆς βαίνουσας πανήγυριν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Κἄποιοι,

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος εὐρίσκεται πάλιν εἰς οἰκονομολογικὰ σχέδια, τώρα ποῦ βλέπει προσεγγίζουσιν τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ Λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

— Μεγαλειτέρα ἀναποδιὰ δὲν εἶναι παρὰ νὰ κερδίσῃ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὁποίου ἔχεις τὸν ἀμέσως ἐπόμενον.

Νὰ κ' ἐγὼ τί ἐσκέφθην νὰ κάμω :

Εἰς τὸ ἐξῆς ἅμα πάρω ἓνα γραμματίον, θ' ἀγοράζω συγχρόνως καὶ τὸν προηγούμενον καὶ τὸν ἐπόμενον ἀριθμόν.

Εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, μίαν Ἀγγλίσ, μίαν Γαλλίς καὶ ἓνας Ῥωμηός.

Ἡ Ἀγγλὶς πρὸς τὸν ὑπηρέτην :

— Ἄνοιξε τὸ παράθυρο, γιατί θὰ σκάσω ἀπὸ τὴν ζέστη.

Ἡ Γαλλὶς πρὸς τὸν ὑπηρέτην :

— Κλείσε τὸ παράθυρο, διατί θὰ πλευριτώσω.

Ὁ διάλογος αὐτὸς ἐπαναλαμβάνεται τρίς μετὰ πείσματος, ἕως ὅτου ὁ Ῥωμηὸς ἀπελπισθεῖς :

— Μωρὲ κλείστο ὡς ποῦ νὰ σκάσῃ ἡ μιὰ, κ' ἐφείτα τ' ἀνοίγεις καὶ ξεμπερδεύουμε καὶ μὲ τὴν ἄλλην.

Ὁ Δὲ Κάστρος πηγαίνει εἰς τὸ κυνήγι καὶ ἐπιστρέφει.

— Πῆγες στὸ κυνήγι ; τὸν ἐρωτοῦν.

— Πῆγα.

— Τί ἔφερες ;

— Τίποτα.

— Καὶ δὲν εἶχε ὀρτύκια ;

— Ναί, μὰ ἐγὼ εἶχα πάει γιὰ τριγώνια.

BIBLIA ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἀναστάσιος Παπάζογλους Τύμ. 6
Παναγιώτης Γεννάδιος » 18

ΣΗΜ. Οἱ ἔχοντες διάθεσιν ὅν' ἀποστείλουν βιβλία, καλὸν εἶναι νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀποστολὴν, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ μεθοριακόν.